

[H. C. Toft.]

allerhøjeste grad at være imødekommende over for tanken om en lettelse af ejendomsskatterne.

I denne debat er det spørgsmål, om husmændene har de samme synspunkter som venstre og det konservative parti, blevet inddraget. Den højtærede indenrigsminister sagde, at det havde husmændene i Thy sikkert ikke. Jeg har ikke hørt nogen kompetent udtalelse fra husmændene i Thy, men jeg kan ty til de fynske husmænds formand, Albert Hansen, der på det store sendemandsmøde, husmændene for nylig holdt, gav udtryk for følgende — det står i Skive Folkeblad for den 21. marts 1960, og jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Amternes opgaver er i stigende grad blevet opgaver, der vedrører hele befolkningen. Derfor må deres udgifter naturligvis afholdes af staten, medens de mere lokalt betonedede opgaver, som også sorterer under amterne, må overføres til kommunerne. Amtsskatterne kan altså afskaffes.“

Heraf fremgår altså, at en af husmandslegerne fuldt og helt deler det synspunkt, vort forslag er udtryk for, at amtsbeskatningen bør fjernes, fordi, som formanden for de fynske husmænd siger, denne beskatningsform, der udelukkende hviler på ejendommene, ikke kan opretholdes efter den befolkningsudvikling, der har været, og efter at forholdet mellem amtskommunens indbygges indtægter har forandret sig.

Man har under debatten fremført, at når landbrugets ejendomsskatter udgør et beløb på 280 mill. kr., kan det kapitaliseres til en forlods prioritet i landbruget på 5,6 milliarder. Nu har vi stillet forslag om amtskatternes afvikling, og det drejer sig om et beløb på 166 mill. kr., for landbrugets vedkommende et noget mindre beløb. Jeg synes, det er mærkeligt, at når der er tale om at lette ejendomsskatterne, fremfører man, at de kan kapitaliseres, og derfor vil ejendomspriserne stige, men jeg gør opmærksom på, at landbrugets ejendomsskatter i 1938-39 var 70 mill. kr., medens de i 1959-60 var oppe på 280 mill. kr., altså en stigning på ca. 200 mill. kr., altså til trods for denne indskudte prioritet en stigning på 200 mill. kr., og i disse år er

ejendomspriserne jo steget. Forholdet er altså efter min opfattelse det, at ejendomsskatterne ikke i nævneværdig grad har indflydelse på den prisansættelse, der finder sted på landbrugsejendomme ved salg og køb.

Jeg vil slutte med at sige, at det er vort håb, og det er blevet bestyrket af den tale, som det radikale venstres ordfører har holdt i dag, at vi kan få et positivt resultat ud af forhandlingen om vort forslag. Det er vort håb, at vi sammen gennem et grundigt udvalgsarbejde kan løse problemet på en sådan måde, at de uretfærdigheder og urimeligheder, som amtsbeskatningen er udtryk for, fjernes.

Baunsgaard: Jeg er selvfølgelig meget glad for, at det ærede medlem hr. H. C. Toft er så glad for mig i dag — det er jo altid rart. Men bortset fra det vil jeg gerne sige, at nu tror jeg nok, det ærede medlem bliver nødt til, ligesom jeg har gjort, at holde fast ved, hvad der er forskellighederne i min og i det ærede medlems linje, for det er nemlig det, der er det afgørende. Det ærede medlem sagde nu, at landbrugets udgifter til amtskatter var noget mindre end de samlede amtsudgifter, og det er jo rigtigt, ja, det er næsten mere rigtigt, end det blev sagt af det ærede medlem. Jeg siger det ikke for på nogen måde at mildne det, jeg i øvrigt har sagt; jeg siger det kun, fordi det altså er nødvendigt at holde fast ved, hvad det egentlig er, vi diskuterer i dag. Statens udgifter til de amtskommunale forhold var i det finansår, vi lige er færdig med, 400 mill. kr., medens landbruget betalte ca. 70 mill. kr. Jeg synes, at det på baggrund af hele den tone, der præger debatten, er nødvendigt at få nævnt disse to tal. Men tilbage bliver altså disse 70 mill. kr., og der er jo også andre besiddere af fast ejendom, som betaler amtskatter. Vi er enige om, at der skal ske ændringer.

Men må jeg sige til det ærede medlem hr. H. C. Toft, som tog de fynske husmænds formands udtalelser til indtægt, at jeg selvfølgelig ikke kan tale på den fynske husmandsformands vegne; jeg ved blot, at jeg er enig med husmændenes formand, medens jeg er uenig med det ærede medlem hr. H. C. Toft, og deraf drager jeg den konklusion, at det ærede medlem ikke kan